

สมาคมบริษัท
จัดการลงทุน

ASSOCIATION OF INVESTMENT MANAGEMENT COMPANIES

**แนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่อง
(Liquidity Risk Management Tools Guideline)**

วันที่ 30 ธันวาคม 2564

แนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่อง (Liquidity Risk Management Tools Guideline)

I. ที่มา

การเติบโตของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิทำให้กองทุนรวมมีบทบาทสำคัญมากขึ้นต่อสภาพคล่องในระบบการเงินจากในอดีตที่ธนาคารพาณิชย์มีบทบาทหลัก และปัจจุบันตลาดการเงินนั้นมีความเชื่อมโยงถึงกัน จึงจำเป็นที่กองทุนรวมจะต้องมีระบบการบริหารความเสี่ยง กลไก และเครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องที่เพียงพอ และสามารถนำมาใช้ได้อย่างทันที่และมีประสิทธิภาพรองรับสถานการณ์ต่างๆ โดยคำนึงถึงการดูแลและปกป้องผลประโยชน์โดยรวมของกองทุนรวมและผู้ถือหน่วยลงทุนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับหลักความไว้วางใจ (fiduciary) และการกำกับดูแลที่ดี (corporate governance)

แนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องฉบับนี้จึงกำหนดแนวทางให้สมาชิกต้องดำเนินการ เพื่อให้การบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกองทุนรวมเป็นไปตามความใน ส่วนที่ 3/1 แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทน. 11/2564 เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดการกองทุนรวมสำหรับผู้ลงทุนทั่วไป กองทุนรวมสำหรับผู้ลงทุนที่มีใช้รายย่อย กองทุนรวมสำหรับผู้ลงทุนประเภทสถาบัน และกองทุนส่วนบุคคล ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2564 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

II. วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติให้สมาชิกมีกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่มีประสิทธิภาพ และมีเครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่อง (Liquidity Management Tools) ที่หลากหลาย สามารถประเมิน ควบคุม และติดตามการใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องสำหรับรับมือกรณีที่เกิดสภาพตลาดผิดปกติ ลดความเสี่ยงของระบบ (Systemic Risk) ในภาพรวม โดยคำนึงถึงการดูแลปกป้องผลประโยชน์ของผู้ลงทุนโดยรวมเป็นสำคัญ สอดคล้องกับหลักความไว้วางใจ (fiduciary) และการกำกับดูแลที่ดี (corporate governance)

III. ขอบเขตการใช้งาน

1. สมาชิกต้องจัดให้มีเครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องตามแนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องฉบับนี้กับกองทุนรวมประเภทที่มีความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

2. สมาชิกอาจใช้ดุลพินิจที่จะไม่จัดให้มีเครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่อง ในกรณีที่สมาชิกแสดงได้ว่ากองทุนรวมไม่มีความเสี่ยงด้านสภาพคล่องได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น กองทุนรวมประเภทดังต่อไปนี้

2.1 กองทุนรวมที่ไม่มีการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนหรือมีกำหนดระยะเวลาการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนเป็นช่วงเวลา เช่น กองทุนรวมปิด กองทุนรวมที่กำหนดระยะเวลาการรับซื้อคืน

หน่วยลงทุนไว้แน่นอน (auto redemption) กองทุนรวมที่กำหนดระยะเวลาเปิดรับซื้อคืนหน่วยลงทุนเกินกว่า 14 วัน เป็นต้น

2.2 กองทุนรวมที่มีกลไกการลงทุนแบบเฉพาะเจาะจง เช่น กองทุนรวมที่มุ่งเน้นการลงทุนเพียงครั้งเดียว (กองทุน buy & hold) กองทุนรวมค้ำครองเงินต้น กองทุนรวมมีประกัน (Guaranteed Fund) เป็นต้น

2.3 กองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง เช่น กองทุนรวมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กองทุนรวมเพื่อผู้ลงทุนที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (MF for PVD) กองทุนรวมวายุภักษ์หนึ่ง กองทุนเพื่อรักษาสภาพคล่องของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ (BSF) รวมถึงกองทุนรวมที่มีสิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่น กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) กองทุนรวมเพื่อการออม (SSF) เป็นต้น

2.4 กองทุนรวมที่ได้รับยกเว้นตามประกาศสำนักงาน ก.ล.ต.

ทั้งนี้ ขอบเขตการใช้งานนี้ไม่รวมถึงเครื่องมือ side pocket และ suspension of dealings

3. สำหรับกองทุนรวมดังต่อไปนี้ สมาชิกสามารถดำเนินการให้สอดคล้องกับการใช้เครื่องมือบริหารสภาพคล่องของทรัพย์สินที่กองทุนรวมดังกล่าวไปลงทุนโดยถือว่าเป็นการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติฉบับนี้กำหนดไว้แล้วได้

3.1 กองทุนรวมฟีดเดอร์ (Feeder Fund)

3.2 กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of Funds)

4. ในการจัดให้มีและการใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องสำหรับกองทุนรวมใดๆ สมาชิกต้องกระทำด้วยความรู้ ความสามารถ และความชำนาญของผู้ประกอบวิชาชีพ และให้ความสำคัญโดยจัดให้มีระบบในการใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องเป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามแนวทางการใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่อง โดยค่าธรรมเนียมที่สมาชิกเรียกเก็บได้จากการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องแต่ละเครื่องมือจะต้องนำเข้ากองทุนรวม

อนึ่ง สมาชิกต้องระบุรายละเอียดการใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องแต่ละเครื่องมือไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวนหรือเอกสารอื่นใดตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลสำหรับผู้ถือหน่วยลงทุน ซึ่งรายละเอียดการใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องดังกล่าวที่ระบุในโครงการต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. รวมถึงสมาชิกต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ governance และ mechanism เกี่ยวกับการตัดสินใจมีเครื่องมือและข้อกำหนดการใช้เครื่องมือให้ชัดเจน เช่น เงื่อนไขการใช้เครื่องมือหรือ threshold ที่กำหนดไว้ครอบคลุมปัจจัยใดบ้าง หรือในการ activate เครื่องมือใครเป็นผู้รับผิดชอบหลักและมีกลไกหรือกระบวนการในการสอบทานอย่างไร ไว้ในนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของสมาชิกหรือแนวปฏิบัติที่สมาชิกกำหนด

5. สมาชิกต้องจัดให้มีการบันทึกหลักฐานของการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่อง เพื่อประโยชน์ในการสอบทานการปฏิบัติในภายหลัง

IV. นิยาม

ในแนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องฉบับนี้

“สมาคม” หมายความว่า สมาคมบริษัทจัดการลงทุน

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกของสมาคมบริษัทจัดการลงทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ หลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวม

“สำนักงาน ก.ล.ต.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต.” หมายความว่า ประกาศ หนังสือเวียน หรือเอกสารที่เรียกเป็นอย่างอื่น ซึ่งออกโดยสำนักงาน ก.ล.ต. เพื่อให้มีผลใช้บังคับสำหรับกองทุนรวมทั้งปัจจุบันและในอนาคต

“กองทุนรวม” หมายความว่า กองทุนรวมเปิดและกองทุนรวมปิดตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมเปิด” หมายความว่า กองทุนรวมประเภทรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมปิด” หมายความว่า กองทุนรวมประเภทไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมที่มุ่งเน้นการลงทุนเพียงครั้งเดียว” หมายความว่า กองทุนรวมที่มุ่งเน้นการลงทุนเพียงครั้งเดียว (กองทุน buy and hold) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมเพื่อผู้ลงทุนที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ” หมายความว่า กองทุนรวมเพื่อผู้ลงทุนที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (MF for PVD) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมคุ้มครองเงินต้น” หมายความว่า กองทุนรวมคุ้มครองเงินต้นตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมมีประกัน” หมายความว่า กองทุนรวมมีประกัน (Guaranteed Fund) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ” หมายความว่า กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมเพื่อการออม” หมายความว่า กองทุนรวมเพื่อการออม (SSF) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมหุ้นระยะยาว” หมายความว่า กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด ซึ่งสมาชิกเสนอขายก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2563

“กองทุนรวมฟีดเดอร์” หมายความว่า กองทุนรวมฟีดเดอร์ (Feeder fund) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“กองทุนรวมหน่วยลงทุน” หมายความว่า กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of Funds) ตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“โครงการ” หมายความว่า โครงการจัดการกองทุนรวม

“หนังสือชี้ชวน” หมายความว่า หนังสือชี้ชวนตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

“มูลค่าซื้อขายหน่วยลงทุนสุทธิ” หมายความว่า มูลค่าการซื้อหน่วยลงทุน (subscription) บวกมูลค่าการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้า (switch in) หักด้วยมูลค่าการขายคืนหน่วยลงทุน (redemption) และหักด้วยมูลค่าการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก (switch out)

V. แนวปฏิบัติในการใช้เครื่องมือรองรับความเสี่ยงสภาพคล่อง (Introductory to Liquidity Risk Management)

กลุ่มเครื่องมือที่กำหนดให้ผู้ลงทุนเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย (Pass on Transaction Cost tools)

1. การกำหนดค่าธรรมเนียมการขายคืนที่ไม่เป็นไปตามปริมาณหรือระยะเวลาที่กำหนด (Liquidity Fee)

1.1 นิยาม

การกำหนดค่าธรรมเนียมการขายคืนหน่วยลงทุนที่ไม่เป็นไปตามปริมาณหรือระยะเวลาที่กำหนด (Liquidity Fee) หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่สมาชิกกำหนดไว้เพื่อเรียกเก็บจากผู้ถือหน่วยลงทุนที่ขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก โดยอาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขการเรียกเก็บเมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกก่อนระยะเวลาวันทำการที่สมาชิกกำหนดไว้ และหรือมูลค่าขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกเกินกว่าระดับที่สมาชิกกำหนดไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่สมาชิกพิจารณาเรียกเก็บ Liquidity Fee ตามมูลค่าขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนออก ให้สมาชิกคำนวณจากยอดรวมมูลค่าขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนออกของผู้ถือหน่วยลงทุนแต่ละรายผ่านทุกช่องทางในวันทำการใดๆ โดยสมาชิกจะดำเนินการโดยใช้หลักการ best effort ภายใต้สถานการณ์และข้อจำกัดในขณะนั้นๆ

ทั้งนี้ การเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นการเก็บเพื่อให้สะท้อนค่าใช้จ่ายและต้นทุนต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับกองทุนรวมจากการซื้อหรือขายทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการเก็บเข้ากองทุนรวมเพื่อความเป็นธรรมกับผู้ถือหน่วยลงทุนที่ไม่ได้ทำรายการ

อนึ่ง Liquidity Fee ไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมอื่นใดที่สมาชิกกำหนดไว้ในลักษณะเดียวกันซึ่งได้ระบุไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวนก่อนแนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องนี้มีผลใช้บังคับ เช่น ค่าธรรมเนียมการรับซื้อคืนหน่วยลงทุน (back end fee) ค่าธรรมเนียมการขายคืนหน่วยลงทุน (exit fee) เป็นต้น

1.2 การใช้เครื่องมือ

1. สมาชิกจะพิจารณาจัดให้มี Liquidity Fee เป็นเครื่องมือในโครงการได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกได้จัดให้มีการปรับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิด้วยสูตรการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (Swing Pricing) หรือการเพิ่มค่าธรรมเนียมการขายหน่วย

ลงทุนที่สะท้อนต้นทุนในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (Anti-dilution levies – ADLs) ไว้ในโครงการก่อนแล้ว

2. สมาชิกสามารถมีดุลพินิจที่จะใช้เครื่องมือนี้หรือไม่ก็ได้ และสามารถพิจารณาใช้ร่วมกับเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องอื่นได้

1.3 หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ

1. การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและหลักการเรียกเก็บ Liquidity Fee ให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางที่สมาชิกกำหนดไว้ ซึ่งต้องเรียกเก็บเท่าที่จำเป็นโดยคำนึงถึงต้นทุนและค่าใช้จ่ายจากการซื้อหรือขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (transaction costs) เช่น bid-ask spread ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการซื้อขายทรัพย์สิน ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการรักษาสัดส่วนการลงทุน และต้นทุนและค่าใช้จ่ายการทำธุรกรรม REPO เพื่อเสริมสภาพคล่องรองรับธุรกรรมขนาดใหญ่ เป็นต้น โดยสมาชิกสามารถพิจารณาใช้ข้อมูลประมาณการภายใต้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่และหรือสมมติฐานและหรือการประเมินจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถทำได้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาและเงื่อนไข ณ ขณะนั้น ๆ
2. ในการกำหนดระดับปริมาณการขายคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก ที่จะถูกเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนี้ สมาชิกสามารถกำหนดเท่าที่จำเป็นโดยคำนึงถึงสภาพคล่องของทรัพย์สินที่กองทุนรวมลงทุนและสภาพคล่องของตลาดของทรัพย์สิน เช่น กำหนดค่าธรรมเนียมการเรียกเก็บ Liquidity Fee เมื่อมีการไถ่ถอนเกินกว่า 50 ล้านบาท เป็นต้น โดยคำนวณจากยอดรวมมูลค่าขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนออกของผู้ถือหน่วยลงทุนแต่ละรายผ่านทุกช่องทางในวันทำการใด ๆ โดยสมาชิกจะดำเนินการโดยใช้หลักการ best effort ภายใต้สถานการณ์และข้อจำกัดในขณะนั้น ๆ
3. ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนี้ สมาชิกต้องประกาศอัตราสูงสุดที่จะเรียกเก็บไว้ล่วงหน้า เช่น ไม่เกิน 2% ของมูลค่าหน่วยลงทุน (NAV per Unit) เป็นต้น และสามารถกำหนดเป็นอัตราที่แตกต่างกันตามระยะเวลาการถือครองหน่วยลงทุน และหรือมูลค่าการขายคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกได้ โดยต้องระบุอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดและหลักการในการเรียกเก็บไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวน ทั้งนี้ สมาชิกสามารถปรับอัตราการเก็บค่าธรรมเนียมในแต่ละครั้งได้โดยต้องไม่เกินกว่าอัตราสูงสุดที่ประกาศไว้
4. การคำนวณระยะเวลาการถือครองหน่วยลงทุนให้เป็นไปตามรูปแบบ first in first out (FIFO)
5. สมาชิกต้องนำ Liquidity Fee ที่เรียกเก็บได้เข้ากองทุนรวม
6. สมาชิกต้องคำนวณจากยอดรวมมูลค่าขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนออกจากรายการของผู้ถือหน่วยลงทุนแต่ละรายผ่านทุกช่องทางในวันทำการใด ๆ กรณีที่เป็นการทำรายการผ่าน selling agent ในรูปแบบ omnibus account ให้สมาชิกดำเนินการตามข้อมูลที่ได้รับจาก selling agent เท่าที่สามารถทำได้ (best effort) ภายใต้สถานการณ์และข้อจำกัดในขณะนั้น ๆ

2. การปรับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิด้วยสูตรการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (Swing Pricing)

2.1 นิยาม

การปรับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิด้วยสูตรการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (Swing Pricing) หมายถึง การปรับมูลค่าหน่วยลงทุน (NAV per Unit) ที่ใช้ในการคำนวณราคาซื้อขายหน่วยลงทุน ด้วย swing factor เพื่อสะท้อนต้นทุนและค่าใช้จ่ายจากการซื้อขายทรัพย์สิน (transaction costs) ของกองทุนรวมที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การซื้อขายทรัพย์สิน หรือภาวะที่ตลาดของทรัพย์สินมีความผันผวนหรือสภาพคล่องผิดปกติ หรือเหตุการณ์อื่นที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนและค่าใช้จ่ายของกองทุนรวม เป็นต้น โดยสมาชิกสามารถพิจารณาใช้ข้อมูลประมาณการภายใต้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่และหรือสมมติฐานและหรือการประเมินจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถทำได้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาและเงื่อนไข ณ ขณะนั้น ๆ ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังนี้

“Full swing pricing” เป็นการปรับมูลค่าหน่วยลงทุน (NAV per Unit) ด้วยสูตรการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวมทุกวันทำการ โดยไม่ต้องมีการพิจารณากำหนดระดับ (threshold) ของมูลค่าซื้อขายหน่วยลงทุนสุทธิ

“Partial swing pricing” เป็นการปรับมูลค่าหน่วยลงทุน (NAV per Unit) ด้วยสูตรการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม เฉพาะวันทำการที่กองทุนรวมมีมูลค่าซื้อขายหน่วยลงทุนสุทธิเกินระดับ (threshold) ที่กำหนดไว้

2.2 การใช้เครื่องมือ

1. สมาชิกสามารถจัดให้มี Swing Pricing และ Anti-dilution levies – ADLs ใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างไว้ในโครงการก็ได้
2. สมาชิกสามารถมีดุลพินิจที่จะใช้เครื่องมือนี้หรือไม่ก็ได้ โดยสมาชิกไม่สามารถใช้ Swing Pricing ซ้ำซ้อนกับ Anti-dilution levies - ADLs แต่สามารถใช้ร่วมกับเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องอื่นได้เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุนที่ไม่ได้ซื้อขาย

2.3 หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ

สมาชิกที่จะใช้เครื่องมือนี้ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การกำหนดอัตราการปรับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิด้วยสูตรการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (swing factor) ให้มีหลักการในการเรียกเก็บเป็นไปตามนโยบายและแนวทางที่สมาชิกกำหนดไว้ ทั้งนี้ การกำหนด swing factor ให้คำนึงถึงต้นทุนและค่าใช้จ่ายจากการซื้อหรือขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (transaction costs) ในกรณีต่างๆ เช่น bid-ask spread ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการซื้อขายทรัพย์สิน ความผันผวนในตลาดซื้อขายทรัพย์สิน ภาวะสภาพคล่องของตลาดในการซื้อขายทรัพย์สินที่ลดลงจากปกติ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการรักษา

สัดส่วนการลงทุน ต้นทุนและค่าใช้จ่ายการทำธุรกรรม REPO เพื่อเสริมสภาพคล่องรองรับธุรกรรมขนาดใหญ่ (ถ้ามี) หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือการควบคุมและคาดการณ์ของสมาชิก เป็นต้น โดยสมาชิกสามารถพิจารณาใช้ข้อมูลประมาณการภายใต้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่และหรือสมมติฐานและหรือการประเมินจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถทำได้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาและเงื่อนไข ณ ขณะนั้น

2. ในกรณีที่ใช้ partial swing pricing ให้สมาชิกกำหนด threshold ที่คำนวณจากเปอร์เซ็นต์ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน (NAV) โดยต้องกำหนด threshold เท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสม เช่น ไม่น้อยกว่า 1% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน (NAV) โดยคำนึงถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของกองทุนรวมเป็นสำคัญ เช่น พอร์ตการลงทุน นโยบายการลงทุน สภาวะตลาดของทรัพย์สินที่ลงทุน เป็นต้น
3. ในกรณีที่สมาชิกพิจารณาใช้ partial swing pricing จะเป็นการใช้เฉพาะกรณีที่มูลค่าซื้อขายหน่วยลงทุนสุทธิของกองทุนเกินกว่า threshold ที่สมาชิกกำหนด
4. สมาชิกต้องระบุการมีเครื่องมือนี้ไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวน ซึ่งประกอบด้วยอัตรา swing factor สูงสุดที่จะใช้ เช่น ไม่เกิน 2% ของมูลค่าหน่วยลงทุน (NAV per Unit) เป็นต้นหลักการในการเรียกเก็บ หลักการในการคำนวณ swing factor และ threshold (ถ้ามี) ที่จะใช้ รวมถึงสถานการณ์และเงื่อนไขที่สมาชิกจะใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อให้ผู้ถือหน่วยลงทุนหรือผู้ลงทุนทั่วไปทราบพอสังเขป โดยไม่พึงเปิดเผยรายละเอียดสำคัญที่จะทำให้ผู้ถือหน่วยลงทุนหรือผู้ลงทุนทั่วไปบางรายสามารถทำกำไรจากการทราบข้อมูลอย่างละเอียดได้ ทั้งนี้ สมาชิกสามารถปรับ swing factor ในแต่ละครั้งได้โดยต้องไม่เกินกว่าอัตราสูงสุดที่ประกาศไว้ โดยสมาชิกสามารถพิจารณากำหนดอัตรา swing factor ให้แตกต่างกันได้ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (1) มูลค่าการซื้อหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้า มากกว่ามูลค่าการขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก
 - (2) มูลค่าการซื้อหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้า น้อยกว่ามูลค่าการขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก
5. สมาชิกต้องใช้ swing NAV per Unit ซึ่งเท่ากับ NAV per unit ปรับเพิ่มหรือลดด้วย swing factor ในการคำนวณราคาซื้อหน่วยลงทุนหรือขายคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน สำหรับการทำธุรกรรมในวันทำการนั้นๆ และใช้ในการคำนวณค่าต่าง ๆ เช่น ผลการดำเนินงาน และการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกองทุนรวม (ยกเว้นอัตราส่วนการลงทุน ค่าธรรมเนียมการจัดการ ค่าธรรมเนียมผู้ดูแลผลประโยชน์ และค่าธรรมเนียมนายทะเบียน เป็นต้น)

3. การเพิ่มค่าธรรมเนียมการซื้อขายหน่วยลงทุนที่สะท้อนต้นทุนในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (Anti-dilution levies – ADLs)

3.1 นิยาม

การเพิ่มค่าธรรมเนียมการซื้อขายหน่วยลงทุนที่สะท้อนต้นทุนในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (Anti-dilution levies – ADLs) หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บโดยตรงจากผู้ถือหน่วยลงทุนที่ทำรายการซื้อหน่วยลงทุน หรือขายคืนหน่วยลงทุน หรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อสะท้อนต้นทุนและค่าใช้จ่ายจากการซื้อขายทรัพย์สิน (transaction costs) ของกองทุนรวมที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การซื้อขายทรัพย์สิน หรือภาวะที่ตลาดของทรัพย์สินมีความผันผวนหรือสภาพคล่องผิดปกติ หรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนและค่าใช้จ่ายของกองทุนรวม เป็นต้น ซึ่งเป็นการเก็บจากผู้ซื้อและหรือขายคืน และหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน โดยสมาชิกสามารถพิจารณาใช้ข้อมูลประมาณการภายใต้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่และหรือสมมติฐานและหรือการประเมินจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาและเงื่อนไข ณ ขณะนั้น ๆ

3.2 การใช้เครื่องมือ

1. สมาชิกสามารถจัดให้มี Swing Pricing และ Anti-dilution levies – ADLs อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างไว้ในโครงการก็ได้
2. สมาชิกสามารถมีดุลพินิจที่จะใช้ Anti-dilution levies – ADLs หรือไม่ก็ได้โดยสมาชิกไม่สามารถใช้ Anti-dilution levies – ADLs ซ้ำซ้อนกับ Swing Pricing ได้ แต่สามารถใช้ร่วมกับเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องอื่นได้เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุนที่ไม่ได้ซื้อขายหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน
3. สมาชิกสามารถมีดุลพินิจที่จะเรียกเก็บ Anti-dilution levies – ADLs ได้ เฉพาะวันทำการที่มูลค่าซื้อขายหน่วยลงทุนสุทธิเกินระดับที่สมาชิกกำหนดไว้ (threshold) ทั้งนี้สมาชิกสามารถพิจารณากำหนด threshold ในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือทั้งสองกรณีดังต่อไปนี้
 - (1) มูลค่าการซื้อขายหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้า มากกว่ามูลค่าการขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก
 - (2) มูลค่าการซื้อขายหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้า น้อยกว่ามูลค่าการขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกสมาชิกสามารถกำหนด threshold ในกรณี (1) และ (2) ในระดับที่ต่างกันก็ได้
4. สมาชิกสามารถเรียกเก็บ Anti-dilution levies – ADLs จากผู้ที่ทำรายการซื้อหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้า หรือขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก เพียงฝั่งใดฝั่งหนึ่งที่เกิน threshold ที่กำหนดไว้ รวมถึงสมาชิกสามารถพิจารณากำหนดอัตราเรียกเก็บ ADLs ที่แตกต่างกันได้ และสามารถมีข้อกำหนด

เพิ่มเติมในการเรียกเก็บเฉพาะรายที่ทำรายการซื้อหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้า หรือขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกในปริมาณมากได้

3.3 หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ

1. การเพิ่มค่าธรรมเนียมการซื้อขายหน่วยลงทุนที่สะท้อนต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุนรวม โดยให้ ADLs factor มีหลักการในการเรียกเก็บเป็นไปตามนโยบายและแนวทางที่สมาชิกกำหนดไว้ ทั้งนี้ การกำหนด ADLs factor ให้คำนึงถึงต้นทุนและค่าใช้จ่ายจากการซื้อหรือขายทรัพย์สินของกองทุนรวม (transaction costs) ในกรณีต่างๆ เช่น bid-ask spread ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการซื้อขายทรัพย์สิน ความผันผวนในตลาดซื้อขายทรัพย์สิน ภาวะสภาพคล่องของตลาดทรัพย์สินที่ลดลง จากปกติ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการรักษาสัดส่วนการลงทุน ต้นทุนและค่าใช้จ่ายการทำธุรกรรม REPO เพื่อเสริมสภาพคล่องรองรับธุรกรรมขนาดใหญ่ (ถ้ามี) หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือการควบคุมและคาดการณ์ของสมาชิก เป็นต้น โดยสมาชิกสามารถพิจารณาใช้ข้อมูลประมาณการภายใต้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่และหรือสมมติฐานและหรือการประเมินจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถทำได้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาและเงื่อนไข ณ ขณะนั้น ๆ
2. การกำหนด ADLs threshold ให้สมาชิกกำหนดเท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสม เช่น ไม่น้อยกว่า 1% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน (NAV) โดยคำนึงถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของกองทุนรวมเป็นสำคัญ เช่น พอร์ตการลงทุน นโยบายการลงทุน สภาพตลาดของทรัพย์สินที่ลงทุน เป็นต้น
3. ในกรณีสมาชิกพิจารณาใช้ ADLs จะเป็นการใช้เฉพาะกรณีที่เข้าเงื่อนไขที่สมาชิกกำหนดไว้ใน ADLs threshold
4. กรณีที่สมาชิกมีข้อกำหนดเพิ่มเติมในการเรียกเก็บ ADLs เฉพาะรายที่ทำรายการซื้อหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้าหรือขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกในปริมาณมาก ให้สมาชิกต้องคำนวณจากยอดรวมรายการซื้อหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเข้าหรือยอดรวมรายการขายคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกในแต่ละรายผ่านทุกช่องทางในวันทำการใด ๆ ในกรณีที่เป็นการทำรายการผ่าน selling agent ในรูปแบบ omnibus account ให้สมาชิกดำเนินการตามข้อมูลที่ได้รับจาก selling agent เท่าที่สามารถทำได้ (best effort) ภายใต้สถานการณ์และข้อจำกัดในขณะนั้น ๆ
5. สมาชิกต้องระบุการมีเครื่องมือนี้ไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวน ซึ่งประกอบด้วยอัตรา ADLs factor สูงสุด เช่น ไม่เกิน 2% ของมูลค่าหน่วยลงทุน (NAV per Unit) เป็นต้น หลักการในการเรียกเก็บ หลักการในการคำนวณ ADLs factor และการกำหนด threshold รวมถึงสถานการณ์และเงื่อนไขที่สมาชิกจะใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อให้ผู้ถือหน่วยลงทุนหรือผู้ลงทุนทั่วไปทราบพอสังเขป โดยไม่พึงเปิดเผยรายละเอียดสำคัญที่จะ

ทำให้ผู้ถือหน่วยลงทุนบางรายสามารถทำกำไรจากการทราบข้อมูลอย่างละเอียดได้ ทั้งนี้ สมาชิกสามารถปรับอัตราดอกเบี้ยค่าธรรมเนียมในแต่ละครั้งได้โดยไม่ต้องไม่เกินกว่าอัตราสูงสุดที่ประกาศไว้

6. สมาชิกต้องนำ ADLs ที่เรียกเก็บได้เข้ากองทุนรวม

กลุ่มเครื่องมือที่กำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการรับคำสั่งขายคืนหน่วยลงทุน

(Restrict access to investor's capital)

4. การกำหนดระยะเวลาที่ต้องแจ้งล่วงหน้าก่อนการขายคืนหน่วยลงทุน (Notice period)

4.1 นิยาม

การกำหนดระยะเวลาที่ต้องแจ้งล่วงหน้าก่อนการขายคืนหน่วยลงทุน (Notice period) หมายถึง การที่สมาชิกกำหนดให้ผู้ถือหน่วยลงทุนที่จะขายคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกเกินกว่าระดับปริมาณที่สมาชิกกำหนดไว้ แจ้งความประสงค์ล่วงหน้าตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ก่อนวันที่ผู้ถือหน่วยลงทุนต้องการขายคืนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก เพื่อประโยชน์ในการบริหารสภาพคล่องของกองทุนรวม

4.2 การใช้เครื่องมือ

1. สมาชิกจะพิจารณาจัดให้มี Notice period เป็นเครื่องมือในโครงการได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกได้จัดให้มีการกำหนดเพดานการขายคืนหน่วยลงทุน (Redemption Gate) ไว้ในโครงการก่อนแล้ว
2. สมาชิกสามารถมีดุลพินิจที่จะใช้ Notice period หรือไม่ก็ได้ และสามารถใช้ Notice period ร่วมกับเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องอื่นได้

4.3 หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ

1. สมาชิกสามารถพิจารณากำหนด Notice period รวมถึงหลักการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางที่สมาชิกกำหนดไว้
2. สมาชิกต้องพิจารณากำหนดระยะเวลา Notice period เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับข้อจำกัดด้านสภาพคล่องของกองทุนรวมและหรือสภาพคล่องของตลาด
3. สมาชิกต้องระบุ Notice period รวมถึงหลักการปฏิบัติให้ชัดเจนไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวน เช่น เมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนต้องการขายคืนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกมูลค่าเกินกว่า 20 ล้านบาท บลจ. อาจกำหนดให้ผู้ถือหน่วยลงทุนที่ประสงค์จะขายคืนหน่วยลงทุนแจ้งล่วงหน้า โดยระยะเวลาที่ บลจ. กำหนดให้แจ้งล่วงหน้านั้นจะไม่เกิน 3 วันทำการ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม สมาชิกอาจพิจารณาไม่ใช้ Notice period ก็ได้ ในกรณีที่กองทุนรวมมีสภาพคล่องเพียงพอ โดยขึ้นอยู่กับดุลพินิจของสมาชิก ทั้งนี้ สมาชิกต้องแจ้งผู้ถือหน่วยลงทุนทราบ และสมาชิกต้องมีแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ถือหน่วยลงทุนอย่างเท่าเทียมกัน

4. ในกรณีที่มีการใช้ Notice period และมีเหตุที่ทำให้ต้องใช้เครื่องมืออื่นด้วย ให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้จาก Notice period นั้นเช่นเดียวกับคำสั่งที่ได้ตามปกติในวันที่ทำรายการด้วย โดยให้ระบบแนวทางการใช้ร่วมกับเครื่องมืออื่นไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวนอย่างชัดเจน
5. สมาชิกต้องคำนวณยอดรวมมูลค่าขายคืนหน่วยลงทุนและหรือสับเปลี่ยนออกจากรายการของผู้ถือหน่วยลงทุนแต่ละรายผ่านทุกช่องทางในวันทำการใด ๆ ทั้งนี้ กรณีที่เป็นการทำรายการผ่าน selling agent ในรูปแบบ omnibus account ให้สมาชิกดำเนินการตามข้อมูลที่ได้รับจาก selling agent เท่าที่สามารถทำได้ (best effort) ภายใต้สถานการณ์และข้อจำกัดในขณะนั้น ๆ

5. การกำหนดเพดานการขายคืนหน่วยลงทุน (Redemption Gate)

5.1 นิยาม

การกำหนดเพดานการขายคืนหน่วยลงทุน (Redemption Gate) หมายถึง การที่สมาชิกกำหนดระดับการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกได้เท่าที่ Redemption Gate ที่สมาชิกกำหนดใช้จริง เมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติหรือประเมินว่าสถานการณ์อาจจะไม่ปกติ โดยสามารถกำหนด threshold เป็นตัวบ่งชี้สถานการณ์ไม่ปกติดังกล่าวและการใช้ Redemption Gate จะต้องไม่เกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดใน gate period ทั้งนี้ สมาชิกสามารถรับซื้อคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเกินกว่า Redemption Gate ได้ กรณีที่มีสภาพคล่องเพียงพอ

การกำหนด Redemption Gate ควรมีเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กองทุนรวมสามารถบริหารการขายทรัพย์สินได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยเป็นความพยายามที่จะลดผลกระทบจากการขาดสภาพคล่องจากการขายคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกเป็นจำนวนมากจนส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของกองทุนรวมและระบบการเงินโดยรวม (systemic risk) อันเป็นการรักษาประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุนโดยรวม

5.2 การใช้เครื่องมือ

สมาชิกสามารถมีดุลพินิจที่จะใช้ Redemption Gate หรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของสมาชิก โดยให้สมาชิกพิจารณาใช้เครื่องมือนี้เท่าที่จำเป็นภายใต้สถานการณ์ที่ผิดปกติ และสามารถเข้าร่วมกับเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องอื่นได้

5.3 หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ

1. สมาชิกต้องพิจารณากำหนด Redemption Gate เช่น หากสมาชิกกำหนด Redemption gate ที่ 5% หมายความว่าผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับชำระค่าขายคืนหรือสับเปลี่ยนออกหน่วยลงทุนทุกรายรวมกันไม่เกิน 5% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม (NAV) ยกเว้นกองทุนมีสภาพคล่องเพียงพอ และ gate period เช่น ไม่เกิน 7 วันทำการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนในแต่ละเดือน เป็นต้น โดยต้องกำหนดเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับ

สถานะความเสี่ยงและหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาพคล่องของกองทุนรวม โดยสมาชิกต้องระบุหลักในการปฏิบัติไว้ในนโยบายและแนวทางที่สมาชิกกำหนดไว้

2. สมาชิกต้องพิจารณากำหนดรายละเอียดการใช้ Redemption Gate อย่างน้อยในประเด็นดังต่อไปนี้ ให้อย่างชัดเจน
 - (1) กำหนด Redemption Gate จากมูลค่าการขายคืนหน่วยลงทุนรวมกับมูลค่าสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก ซึ่งคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) ของกองทุนรวม
 - (2) กำหนดวิธีการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตาม Redemption Gate โดยการเฉลี่ยตามสัดส่วน (pro-rata basis) ของคำสั่งรับซื้อคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก ณ วันที่ใช้ Redemption Gate
 - (3) สมาชิกสามารถใช้ Redemption Gate และ gate period ในแต่ละครั้งแตกต่างกันได้ โดย Redemption Gate ต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้และ gate period ต้องไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ระบุไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวน
 - (4) คำสั่งรับซื้อคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกส่วนที่เหลือ สมาชิกจะนำไปทำรายการในวันทำการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนถัดไป รวมกับคำสั่งรับซื้อคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกใหม่ตามสัดส่วน (pro-rata basis) โดยไม่มีการจัดลำดับก่อน-หลังของคำสั่งรับซื้อคืนหน่วยลงทุน เว้นแต่กรณีที่สมาชิกมีระบบงานสำหรับรองรับการจัดการกรณีเปิดให้มีการยกเลิกคำสั่งรับซื้อคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกจากผู้ส่งคำสั่งดังกล่าว สมาชิกอาจเปิดให้ผู้ถือหน่วยลงทุนที่ส่งคำสั่งดังกล่าวสามารถยกเลิกคำสั่งรับซื้อคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออกส่วนที่เหลือก็ได้
 - (5) สมาชิกจะทำการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนและสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนออก ไม่เกิน Redemption Gate ตามราคารับซื้อคืนหน่วยลงทุน ณ วันทำการรับซื้อคืนหน่วยลงทุน ทั้งนี้ สมาชิกสามารถรับซื้อคืนหน่วยลงทุนหรือสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนเกินกว่า Redemption Gate ที่ประกาศใช้ได้ กรณีที่มีสภาพคล่องเพียงพอ
 - (6) ข้อกำหนดในการสงวนสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงแนวทางดำเนินการระหว่างการทำ Redemption Gate ตัวอย่างเช่น การยกเลิก Redemption Gate ก่อนระยะเวลาที่กำหนด การใช้เครื่องมืออื่นแทน Redemption Gate เป็นต้น (ถ้ามี) ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถชำระค่าขายคืนหน่วยลงทุนในส่วนที่เหลือได้ สมาชิกอาจพิจารณายกเลิกคำสั่งขายคืนหน่วยลงทุนทั้งหมดที่ค้างอยู่ในรายการ และแจ้งผู้ถือหน่วยลงทุนที่ถูกยกเลิกคำสั่งโดยไม่ชักช้า
3. ให้สมาชิกพิจารณาใช้ Redemption Gate เฉพาะกรณีที่เกิดสถานการณ์ไม่ปกติ หรือประเมินว่าสถานการณ์อาจจะไม่ปกติ เช่น มีความผันผวนในตลาดซื้อขายทรัพย์สิน สภาพคล่องของตลาดทรัพย์สินลดลงจากภาวะปกติ สภาพคล่องของกองทุนรวมผิดปกติ หรือประเมินว่าสภาพคล่องของกองทุนจะไม่สอดคล้องกับปริมาณการไถ่

ถอนของกองทุนรวม เกิดการไถ่ถอนผิดปกติ เกิดการไถ่ถอนมากกว่า Redemption Gate ที่กำหนดไว้ หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือการควบคุมและคาดการณ์ของสมาชิก โดยสมาชิกอาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อป้องกันสถานการณ์ที่ไม่ปกติด้วย threshold ได้

4. สมาชิกต้องระบุหลักการและเหตุที่อาจนำไปสู่การใช้ Redemption Gate ระดับ Redemption Gate ขั้นต่ำ และ gate period สูงสุด รวมถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับ Redemption gate พอสังเขป ไว้ในโครงการและหนังสือชี้ชวน
5. สมาชิกต้องแจ้งให้ผู้ถือหน่วยลงทุนทราบเมื่อมีการใช้ Redemption gate โดยไม่ชักช้า

6. การดำเนินการในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้หรือลูกหนี้ตามสิทธิเรียกร้องผิดนัดชำระหนี้ หรือตราสารที่ลงทุนขาดสภาพคล่องหรือไม่สามารถขยายได้ด้วยราคาที่เหมาะสม (Side Pocket)

สมาชิกต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

7. การระงับการซื้อขายหน่วยลงทุน (Suspension of Dealings)

สมาชิกต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

VI. การถือปฏิบัติ

สมาชิกต้องจัดให้มีเครื่องมือในการบริหารสภาพคล่องตามแนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องฉบับนี้ ให้เป็นไปตามที่ประกาศสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด